

derom og man mente forøvrigt heller ikke, at det var saa paatrængende nødvendigt at faae Enighed om dette Punkt. Det kunde Thinget ret godt afgjøre uden at behøve nogen Veiledning fra Udvalget.

Nærværende Sag — og det er i Virkeligheden den vigtigste Side af Sagen — har givet Anledning til forskellige Overvejelser og forskellige Forhandlinger, som Udvalget har ført med den høitærede Finansminister om, hvorvidt det ikke kunde lade sig gjøre, at faae disse Indberetninger givne i en saadan Form og faae Embedsmændene tilpligtede til at give dem et saadant Indhold, at Thinget for Fremtiden kunde gaa ud fra, at en saadan Indberetning ogsaa var fulkommen rigtig. Den høitærede Finansminister er i det Spørgsmaal kommet Udvalget imøde. Angaaende Toldvæsenet, som jo forterer under Finansministeren, har han under disse Forhandlinger, der have været førte med ham, udstedt et Cirkulære, som findes som Bilag 3 ved Betænkningen, et Cirkulære, som vil gjøre det vanskeligt for Fremtiden for Toldembedsmændene at indsende urigtige Indberetninger. I Fjor blev der paa Kontorholdsloven for Postvæsenet indsat en Bestemmelse om, at Indberetningerne skulde være bilagte med Dokumentation, det vil sige med Kvittering fra vedkommende Postbetjent. Det er det Samme, som Finansministeren nu har sat i Kraft overfor Kontorpersonalet ved Toldvæsenet. Ogsaa der vil han, at der skal udstedes Kvitteringer for de modtagne Summer, og disse Kvitteringer skulle gaa følge med Embedsmandens Indberetninger. At dette sker, tror Udvalget imidlertid ikke er nok til at forhindre Besvigelser i Fremtiden, og Udvalget har derfor udarbejdet et Forslag til Lov i den Retning, et Slags Tillæg til Loven af 26de Marts 1870, og sendt dette Forslag til den ærede Finansminister, som har lovet faavel for sit Vedkommende som for de andre Ministres Vedkommende at tage dette Udkast til et Lovforslag under Overvejelse, og det er Udvalgets Haab, at der maatte kunne komme Noget ud af et saadant Udkast, som vi have tilladt os at udarbejde. Et saadant Lovforslag burde indeholde 4 forskellige Ting. For det Første det, som er sat i Kraft nu overfor Postembedsmænd og Toldembedsmænd, at de skulle lade Kvitteringer fra Kontorpersonalet følge med Indberetningerne. Det Næste er, at hvor en saadan Kvittering ikke kan staffles tilveie, som f. Ex. ved Udgifter til Jernbanebilletter, skal der foreligge saa nøiagtige Oplysninger, at det er muligt at skjønne over, hvorvidt disse Poster paa Indberet-

ningen ogsaa ere rigtige; og for at umuliggjøre visse Ting, som faktisk nu finde Sted omkring paa visse Kontorer, saaledes som f. Ex. at en Embedsmand vel betaler sin Fuldmægtig en vis Løn, men at Fuldmægtigen i Form af Gave eller paa anden Maade tilbagebetaler Embedsmanden en Del af den modtagne Løn, altsaa for at umuliggjøre, at dette kan finde Sted for Fremtiden, har man ment, at der i Loven skal indeholdes en Bestemmelse om, at Embedsmænd ikke ere berettigede til af deres Kontorpersonale at modtage enten nogen Betaling eller Gratiale, der kan betragtes som vederlag for Bladsen, de Vedkommende beklæder, eller for de Fordele, som Bladsen bringer dem. Og saa — og det er ikke det mindst Vigtige — bør en saadan Lov tillige indeholde nøiagtige Straffebestemmelser om det omtalte Forhold. Der er Jurister, der mene, at den Straffelovsparagraf, jeg før citerede, og som jeg tror, det foreliggende Tilfælde falder ind under, alligevel ikke kan bruges i saadanne Tilfælde; men skulde det være Tilfældet, saa er det absolut nødvendigt, at vi faae Straffebestemmelser, for at det kan være klart for Embedsmændene, at, forsaavidt de gjøre sig skyldige i uærligt Forhold, Besvigelser eller Forsøg paa Besvigelser overfor Statskassen, saa venter der dem Straf for slikt vigagtigt Forhold. Saaledes som Forholdet har været i længere Tid, kan det ikke vedblive at gaa. Det virker demoraliserende i Embedsstanden, og det virker demoraliserende Landet over, naar man ser, at Embedsstanden kan gjøre sig skyldig i Uærlighed og Forsøg paa Besvigelser af Statskassen, og at Slikt ikke alene gaar af uden Straf, men at Lovgivningsmagten endog bagefter premierer disse Embedsmænd med Pension. Naar Udvalget altsaa indstiller Frielesleben til Pension, er det, som det er blevet udtalt i Betænkningen, i den Forventning, at en slikt Pensionslov som Regel ikke vil blive vedtagen for Fremtiden. En Forandring paa dette Omraade bør absolut ske; thi Embedsstanden selv er ikke tjent med, at det vedbliver saaledes. I Henhold til disse Bemærkninger skal jeg indstille Forslaget til videre Fremme med eller uden de Endringer, som ere foreslaaede af Udvalgets Mindretal.

Bluhme: Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at man maa haabe, at der tages Forholdsregler imod, at sliige urigtige Indberetninger komme til Ministeriet. Jeg er enig med ham i, at det ikke gaar an at hvide Pension og Slikt til Embedsmænd, som have begaaet Besvigelser, og jeg er ogsaa